

[Hans Kjør.]

priser, og giver som sådan ikke anledning til mange kommentarer. En nyttig udvidelse forekommer det mig at være, at monopoltilsynet efter § 2 også kan henlede opmærksomheden på bestemmelser i lovgivningen, der virker hæmmende på konkurrencen.

Jeg skal på den givne foranledning nævne med tilfredshed, at reglerne om mærkning og skiltning er overført uændret fra loven om indseende med priser. Vi får jo snart lejlighed til at drøfte dette nærmere her i tinget på baggrund af socialdemokratiets fremsættelse af lovforslag, der, som fru Lis Groes sagde, hviler på forbrugerkommissionens flertalsbetænkning, men jeg skal for mit vedkommende kun i denne anledning gøre den korte bemærkning, at der må være grænser for, hvad man yderligere kan lægge af opgaver på erhvervslivets folk nu.

For priser, takster og honorarer for statslige og kommunale ydelser og leverancer, derunder også taksterne for gas og telefon, etableres — dog med nogle angivne undtagelser — et modificeret prisstop indtil den 1. september. Herved opnås en tidsfrist for erhvervenes tilpasning til loven, før sådanne prispåvirkninger, som kommer fra dette område, giver sig udslag i den videregående prisdannelse. Samtidig får monopoltilsynet en tilsvarende tidsfrist til at koncentrere sig om den meget vigtige og nødvendige opgave at vejlede erhvervene om lovens virkninger. Efter den 1. september skal videregående forhøjelser af denne kategori først forelægges monopoltilsynet til vurdering, som skal offentliggøres. Således vil offentligheden få et klart billede af, hvilke af disse prisvirkninger der på dette område er omkostningsbegrundede, og hvilke der er udtryk for en skattepolitik, og det tror jeg er en gevinst.

Tyngdepunktet i prisbestemmelserne er jo kalkulationsreglerne i § 5 for hele vareområdet. Det er naturligvis en vældig lettelse i forhold til det hidtil gældende ifølge de restriktive love, at virksomhederne uden forudgående godkendelse ud fra disse regler kan indkalkulere de angivne omkostningsstigninger efter den 28. februar. Men jeg er da enig i, at et sådant datoudgangspunkt giver vanskeligheder, som man ikke skal undervurdere, vanskeligheder, der øges, efterhånden som tidsspændet vokser fra datoen, og som naturligvis også yderligere for-

ges af, at udgangspunktet igen hidrører fra en anden datobestemmelse, der ligger et halvt år tidligere. Jeg forudsætter derfor, at monopoltilsynet i vidt omfang må opstille generelle vejledninger for vareområder eller brancheområder.

Naturligvis er reglerne for indregning af lønstigningerne et punkt af største interesse. Overenskomstsituationen er jo nu afklaret, og vi kan alle glæde os over, at der er sikret ro på arbejdsmarkedet i en 2 års periode. Denne glæde bliver for mig ikke mindre af, at dette endnu en gang er lykkedes i denne regerings tid. Medens der i andre lande — også sådanne, der har socialdemokratisk ledede regeringer — er udstrakte strejker, så har vi nu ro på arbejdsmarkedet, og dermed må det gamle, udbredte dogme om, at arbejdsfred kun kan opnås under socialdemokratisk ledede regeringer her i landet, vist være aflivet for stedsse.

Når resultatet bedømmes, skal det tages i betragtning, at overenskomstresultatet i første række har tilgodeset lavtlønsproblemet og ligelønsproblemet. Begge er problemer, som det konservative folkeparti har en ofte udtalt sympati for at få løst, ligesom regeringen tilbød sin assistance over for disse problemer i septemberoplægget.

Kalkulationsreglerne har den virkning, som jeg lægger megen vægt på, at effektivitetsgevinster ikke bremser. Tværtimod er bestemmelsen om tilladelse til indkalkulering af afskrivninger på nyinvesteringer inden for de skattemæssigt tilladte rammer direkte effektivitetsfremmende. Lønforhøjelser, der hidrører fra andele i effektivitetsgevinster, er der jo ikke forbud mod i dette lovforslag, men de kan ifølge sagens natur ikke begrunde prisstigninger. Skal de opnåede fordele for lavtlønnede og for kvindelønninger ikke udviskes igen, så må en mere generel lønglidning uden produktivitetsgrundlag bremses. Det er den vigtigste hensigt med prislovgivningen at udøve et incitament for en sådan opbremsning.

Vil det nu lykkes? Ja, mange kommentatorer har jo udtrykt megen skepsis på dette punkt. Jeg synes, det er farligt, hvis man konstant giver udtryk for i bladkommentarer, at resultatet alligevel bliver det samme, altså simpelt hen forudsætter, at den generelle lønglidning vil fortsætte. For det lykkes jo ikke, hvis ikke alle implicerede erken-